

Dosarul nr. 2ra-335/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: D. Băbălău)  
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Guzun, L. Pruteanu, V. Buhnaci)

## ÎNCHEIERE

26 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Dumitru Mardari  
Iurie Bejenaru  
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Alina Tihonov și Anatolie Țurcan, reprezentați de avocatul Dorian Pîcălău,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Alina Tihonov și Anatolie Țurcan împotriva lui Ion Valuță, intervenient accesoriu notarul privat Anton Tereza cu privire la declararea moștenitorului nedemn,

împotriva deciziei din 26 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Alina Tihonov și Anatolie Țurcan, reprezentați de avocatul Dorian Pîcălău și a fost menținută hotărârea din 15 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central

c o n s t a t ă:

La data de 18 iulie 2017, Alina Tihonov și Anatolie Țurcan, reprezentați de avocatul Dorian Pîcălău, au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Valuță, intervenient accesoriu notarul privat Anton Tereza cu privire la declararea moștenitorului nedemn.

În motivarea acțiunii, reclamantii au indicat că sunt părinții defunctei Evelina Tihonov, născută la data de XXXXX, decedată la data de XXXXX. Fiica lor a fost căsătorită cu Ion Valuță, născut la data de XXXXX și ambii au locuit în apartamentul nr. XXXXX, care ulterior a fost transmis în proprietate fiicei Evelina Tihonov.

Au susținut că pe parcursul perioadei de timp de cel puțin 15 ani, Ion Valuță și fiica lor s-au aflat în relații de concubinaj, de căsătorie, au fost situații când s-au despărțit și ulterior s-au împăcat. Cauza unei asemenea relații conflictuale dintre cei doi a constituit faptul că ambii făceau abuz de băuturi alcoolice.

Reclamantii au afirmat că astfel, fiica lor era în certuri permanente cu pârâtul, fapt despre care le comunica, însă ei nu doreau să intervină în viața fiicei, spunându-i că este o persoană matură și este necesar să-și dea seama că viața în comun cu Ion Valuță se

datorează exclusiv faptului că acesta procura zilnic băuturi alcoolice, o aducea la stare de ebrietate alcoolică continuă și au sfătuit-o să înceapă o viață nouă fără el.

Au notat că defuncta când venea în ospetie la mama ei în Israel, nu făcea abuz de alcool, avea logică și coerență în gândire, rupând legăturile cu pârâtul. Însă, când revenea în țară, Ion Valuță prin orice metode o influența să se întâlnească și să întrebuințeze băuturi alcoolice. Ulterior, fiica a decedat, iar ei au fost și au înmormântat-o, mama venind din Israel.

Reclamanții au invocat că peste o perioadă de timp, au fost invitați de către notarul privat Anton Tereza, care le-a comunicat că prin testamentul nr. 2020 din 19 octombrie 2007 fiica a testat toată averea lui Ion Valuță.

Au menționat că acest fapt nu numai că i-a mirat, dar și i-a indignat, deoarece cunosc foarte bine cât de nedemn s-a comportat Ion Valuță cu fiica lor, cum ea a devenit dependentă de el ca rezultat al abuzului de băuturi alcoolice, care respectiv și au servit cauza decesului. Fiica nu le-a comunicat niciodată despre faptul că există asemenea testament.

Alina Tihonov și Anatolie Țurcan consideră că testamentul nu poate produce efecte juridice, deoarece persoana testată este un succesor nedemn.

Au solicitat declararea lui Ion Valuță ca succesor nedemn, care este indicat în calitate de moștenitor testamentar, conform testamentului nr. 2020 din 19 octombrie 2007, perfectat de către notarul privat Anton Tereza, biroul notarial str. XXXXX.

Prin hotărârea din 15 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, acțiunea depusă de Alina Tihonov și Anatolie Țurcan a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 26 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Alina Tihonov și Anatolie Țurcan, reprezentați de avocatul Dorian Pîcălău și a fost menținută hotărârea din 15 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

În susținerea opiniei sale, instanța de apel a indicat că circumstanțele invocate de către reclamanți nu pot constitui temei legal pentru a-l declara succesor nedemn pe Ion Valuță, iar evoluția stării sănătății, precum și datele medicale prezentate nu pot fi reținute drept temei al declarării nedemnității succesoreale a pârâtului, nefiind stabilită legătura cauzală între acțiunile lui Ion Valuță și agravarea stării de sănătate a defunctei.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a ajuns la concluzia de a respinge acțiunea depusă de Alina Tihonov și Anatolie Țurcan, or, la caz nu au fost întrunite condițiile prevăzute art. 1434 din Codul civil.

La data de 29 decembrie 2019, prin intermediul oficiului poștal, Alina Tihonov și Anatolie Țurcan, reprezentați de avocatul Dorian Pîcălău au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 26 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 15 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului, reprezentantul recurenților a invocat că apelul a fost examinat în lipsa lui Anatolie Țurcan și a Alinei Tihonov, deși a fost solicitată amânarea ședinței de judecată, din motivul că ultima este domiciliată în Israel și dorește să participe nemijlocit la examinarea cauzei, precum a fost și în prima instanță.

În continuare, reprezentantul recurenților a reiterat circumstanțele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, menționând că instanțele ierarhic inferioare au apreciat eronat probele prezentate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 26 noiembrie 2019.

Decizia instanței de apel a fost expediată în adresa părților la data de 16 decembrie 2019 (f.d. 224).

Astfel, recursul declarat la data de 29 decembrie 2019, este în termen.

La data de 27 ianuarie 2020, în adresa intimatului Ion Valuță și notarului privat Anton Tereza a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Alina Tihonov și Anatolie Țurcan, reprezentați de avocatul Dorian Pîcălău, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 235-236).

Prin referința depusă la data de 10 februarie 2020, notarul privat Anton Tereza a menționat că testamentul nr. 2020 din 19 octombrie 2007 nu a fost anulat, revocat, precum nici nu a fost autentificat un alt testament (f.d. 243).

La 24 februarie 2020, intimatul Ion Valuță a depus referință, în care a indicat că defuncta Evelina Tihonov a obținut apartamentul de la buneii săi, părinții Alinei Tihonov, care de fapt și au crescut-o, devenind părinții ei adoptivi. Recurenții au invocat circumstanțe care nu corespund adevărului, nu au crescut-o pe fiica lor și au lăsat-o în grija bunecilor, care au asigurat-o cu spațiu locativ.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b<sup>1</sup>) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Alina Tihonov și Anatolie Țurcan, reprezentați de avocatul Dorian Pîcălău, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Alina Tihonov și Anatolie Țurcan, reprezentați de avocatul Dorian Pîcălău, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Alina Tihonov și Anatolie Țurcan, reprezentați de avocatul Dorian Pîcălău, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D i s p u n e:

Recursul declarat de Alina Tihonov și Anatolie Țurcan, reprezentați de avocatul Dorian Pîcălău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic